

ДІЛО

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Кonto почт. шваб. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 3-00 зол.
Чвертьрічно 10-00 „
Піврічно 20-00 „
Річно 40-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Латин.
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бос-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

На терені Манджурії.

Оригінальна кореспонденція до „Діла“ з Харбіна.

Сьогодні отримали ми від одного нашого земляка листа з кількома звітками про конфлікт на Далекому Сході. Автор працює уже 11 літ в далеко-східних часописах, працював м. ін. в українській газеті „Шире Слово“ у Владивостоці. У листі до редакції жаліється, що живучи стільки літ серед чужинців, так далеко від рідного краю, забуває почасти й матірню мову, а проте ні він ні інші тамешні українці не поривають зв'язків з українською культурою і живо цікавляться українським життям на батьківських землях. Очевидно, що дуже радісним цей допис, який теж, не вважаючи на дату висилки, не втрачає для європейських читачів, своєї актуальності вартості. Просимо теж цією дорогою Ш. Автора писати до нас частіше. — Редакція.

Харбін, 20. вересня 1931.

Поки цей лист дійде до вас, то європейські газети будуть вже добре поінформовані про останні події, що зараз розгортаються тепер у нашому краю — Манджурії. Яка безпосередня підстава того останнього японсько-китайського конфлікту?

Якось недавно один японський старшина в товаристві ад'ютанта та одного росіянина-геодезиста відправились зі станції Бухеду, що знаходиться на шляху східно-китайської залізничної в гори Хунгану, де займалися геодезичними працями. Там напали на них китайські вояки і, як говорять тайні японські звідомлення, їх всіх убили.

Японська влада в Мукдені через свого консула передала мукденському урядові Манджурії ультиматум, щоби до трьох днів винуватців засуджено, але китайці цього не зробили. Тоді японці вислали новий ультиматум, що мав 21 пункт, які торкалися різних ділянок життя японців в Манджурії. Треба тут зауважити, що Манджурія, будучи складовою частиною Китаю, має одночасно зовсім автономний устрій з власним урядом, якого голова молодий маршал Чан-Шуе-Лян, син пок. маршала Чан-Тео-Ліна, знаходиться у Пекіні.

Тимчасом в ніч на 19. вересня частина китайських вояків силою ок. 300—500 душ, напала на північну сторожу японських військ, що охороняють південно-манджурську японську залізницю. Майже всю японську охорону тероризували, решта відступила. У відповідь на слідуючий день скріплений загін японських військ під командою лейтенанта Нода повів атаку на давні японські позиції і вибив звідтіля китайців, при чому біля 600 цих останніх загинуло під кулеметним вогнем. Повертаючись, японська охорона найшла Південно-Манджурську залізницю зруйнованою.

Із чотирьох годин ранку 19. вересня зайняли японські війська частину міста Мукдену, а рівночасно японські відділи зайняли ст. Сипінгай і інші. Появились теж поголоски, що зайнято і китайську залізницю, що починається від ст. Сипінгай на П. М. з. і йде крізь низку міст та переходить східно-китайський шлях, будований колись москалями, а далі йде на місто Кешмань, відкля гадають будувати її до берегів Амуру. Телегр. і зал. комунікація перервана. Китайська влада в м. Харбіні видала кілька комунікатів, що — мовляв — у Мукдені відбулися деякі сутички між японцями і китайцями, але що це не має ніякого значіння, бо вона має силу охоронити порядок в місті і по лінії Південно-Східної залізничної. Однак у той сам час місцеві англійські й японські газети друкують багато різних цікавих відомостей вже іншого характеру; вся російська преса, що нараховує тут чотири газети, пише лише те, що подобається місцевій владі... Навіть китайські незалежні газети пишуть більше з більшими подробицями конфлікту.

Ріжних балачок у місті чимало. Настрої дуже цікаві. Наприклад, багато московських емігрантів надіється, що прийде

до японсько-радянського конфлікту і що Манджурія буде ареною цих подій. На жаль, наші українці тут у Манджурії і по всьому Далекому Сході розпорошені та не мають через російські доноси й інтриги ніяких об'єднуючих громадських організацій, за винятком культурної організації „Просвіта“. А проте всі українці, яких тут таки дуже багато, вірять, що вже не далеко той час, коли на Далекому Сході будуть віяти українські прапори, бо вся ця земля облита українською кров'ю...

Саме вчора місцева радянська „станова „Хлібоекспорт“ підписала з японською фірмою „Мицубіші“ контракт на постачання української пшениці в кількості 30.000 тон, так, що перші пароплави будуть в Японії на початку жовтня. Це початок радян. хлібного демпінгу, коштом українського народу в Європі й Азії, у той час, коли українське населення Приморщини, Зеленого Клану, стоїть і стоками тікає з мурів ДПУ на китайську землю, шукаючи тут порятунку від голоду.

Сьогодні, 20. вересня, потяги з Харбіна відходять на південь як слід, своєчасно, але не доходять до своєї крайньої точки Чанчунь, яка є вузлом цієї радянсько-китайської залізничної, але

тільки до ст. Машадзі, на яких 40 км. від Чанчуня. Місцеві японці отримали від свого консуля заборону бути на вулицях міста після 7. год. вечора. В той самий час на біржі курс місцевого дайна (паперового китайського долара, що ніби має сумніву безпеку у сріблі) має курс 34.90 японських сен за дайн. Дайн шораз дуже паде...

В другій листі хочу згадати тутешню ситуацію докладніше і подати більше відомостей про причини конфлікту.

Японські мілітарні кола бажалиб перебрати не тільки південну частину Манджурії, де вони фактично мають повну господарську контролю за посередництва своїх установ у власній південно-манджурській залізничній, але простягти цю свою сильну руку і на північну Манджурію й частинно на Монголію. Саме за три дні повинні вернути до Харбіна японський генеральний консул м. Харбіна і його секретар з подорожі по радянському Далекому Сході. Ідуть якісь розмови, крутиться та хитра азійська політика, в якій ми, європейці, ніколи ма бути не зможемо визначатись. Особливо в останніх часах, коли „країна Піднебесна“ кипить і не знаходить покою, коли перманентна революція, почата в 1910 р., до цього часу не має свого кінця...

Микола В. Самійлович.

ВІДДІЛ П. К. О. у ЛЬВОВІ, Сикстуська 10.

приймає

Ощадностеві вклади звичайні

почавши від 1— зол., платні на кожне ба-
жання без обмеження висоти суми.

Ощадностеві вклади премійові

по 8— зол. місячно з можливістю виграти
квоту 1000— зол. у лосьуваннях, що відбу-
ваються що чвертьроку.

Ощадностеві вклади в золотих у золоті.

Обезпечення на життя

без лікарських оглядів, при премії почавши
від 3— зол. місячно з виплатою обезпече-
ного капіталу на випадок дожиття чи прим.
по смерті (випадку), а також посагові обез-
печення.

На випадок смерті обезпеченого, ви-
кликаної випадком, П. К. О. виплачує
подвійну суму обезпечення.

П. К. О.

Запевнює

- 1) повне безпеченство вкладів,
- 2) змогу негайного стягнення зложених грошей,
- 3) солідне опроцентування,
- 4) тайну ощадностевих вкладів.

Гарантує

квотою зол. 500 мільонів у готівці та в льо-
катах, опертих на золоті 29-ма великими не-
движимостями.

Всяке листування з П. К. О., що відноситься до ощадностевого обороту
є безплатне. 750 тисяч чинних ощадностевих книжечок П. К. О. — це
найліпший доказ довіри громадянства до цієї найбільшої ощадностевої
установи в Польщі.

Капітали зложені в П. К. О.

- 1) скріплюють усі ділянки господарського життя,
- 2) причиняються до зменшення безробіття,
- 3) ведуть до збільшення загального до-
бробуту.

Ощадностеві вклади

є вільні від всяких данин і податків, можна
їх складати і виймати в кожний почтовий
уряд на терені Річипосполитої без огляду
на місце видання ощадностевої книжечки.

Новий в'язничний регулямін.

Анкета „Діла“ серед українських правників.

IV. ГОЛОС Д-РА МИХАЙЛА ВОЛОШИНА.

1.

Можна ствердити, що загальна наука права вирішила зовсім позитивно питання про основну різницю поміж злочинами політичними і звичайними кримінальними. Вчені юристи аргументують, що чейже не можна прикладати одної і той самої міри в осуді проступку, поховненого в чистих ідейних, високих мотивів і проступку з нестичної низької жадоби зиску, чи іншого особистого, егоїстичного інтересу. Надто підкреслювано, що політичні злочини є наслідками колишніх у поглядах чи переконаннях поміж носіями папуного устрою якоїсь держави й іншими політичними групами, чи верствами суспільними, так, що те саме, що сьогодні ухвалить за злочин може бути у пізнішому часі, чи на іншому терені поступком легальним. Тому то не можна цього рівняти з простим злочинним кримінальним.

Така різниця переноситься тимсамим на справців, а якщо йде про в'язничну кару — то на політичних в'язнів з одної і кримінальних в'язнів з другої сторони.

II.

У практиці обов'язуюче карне законодавство різних держав у різних часах ставилось до цього питання різнomanітно. Обов'язуючі карні кодекси у численних державах не торкалися *expressis verbis* цього питання, — але дорожкою розпорядків про виконання кари в'язниці — ця різниця у прийомах політичних в'язнів ставала з поступом часу і загальною культурою шораз маркантишою в користь політичних. Між іншими австрійський карний кодекс належить до тих, що не переводив *expressis verbis* різниці поміж політичними злочинами і простими кримінальними. Це дається пояснити тим, що цей кодекс походить з 1852 року, тобто з часу найсильнішої абсолютистичної реакції у тодішній Австрії по революційних рухах 1848 і 1849 року. Звідси така його строгість. Проте у практиці при виконувани кари в'язниці — політичні в'язні користали з далекойдучих полєкш, а перш усього мали пошану особистої гідності.

Подібно і в царській Росії політичні в'язні, — серед яких було багато найідейніших польських борців за волю їхньої батьківщини, — користувались значними привілеями.

III.

Такий фактичний стан обняла по Австрії Польща, яка не то не скоротила в нічому набутих прав політичних в'язнів, ал навіть підтвердила цю різницю поміж політичними і звичайними кримінальними в'язнями, наприклад в амнесійному декреті з okazji відчинення законодавчого сейму з 8. II. 1919. р., де згадується виразно про політичні переступства, а також в обіжниках міністра справедливости до в'язничних властей про права політичних в'язнів та їх примінення. Тому не диво, що новий польський в'язничний регулямін з 20. VI. 1931. р. ч. 71 поз. 577, який несподівано перечеркнув різницю між політичними і кримінальними в'язнями, викликав таку живу дискусію поміж юристами і навіть у щоденній пресі, а то тимбільше, що справою трактування політ. в'язнів почала займатися Ліга Народів на міжнародній площині.

V. ГОЛОС Д-РА ОЛЕКСАНДРА МАРІТЧАКА.

Розпорядок міністра справедливости з 20. VI. 1931. р. ч. 71. поз. 577. В. з. в справі тюремного регуляміну не робить різниці між політичними і кримінальними в'язнями, хоч досі політичні в'язні користувалися деякими правами, зрештованими в обіжнику мін. Маковського з 1919. р.

У модерній науці криміналістики звертають велику увагу на виконання кари, вважаючи цю проблему чи не найважливішою частиною карного законодавства („Проекти виконавчого карного кодексу“). Що правда, далекі ще від нас відносили, в яких можна би сказати за Л. Polwarth-ом, віцепрезидентом міжнародної карної і пенітенціарної комісії, що: „Найкращою тюрмою була би тюрма без в'язнів“, але певним є, що полєкші для політичних в'язнів вповні відповідають їхньому характерові, поняттю гуманности та переконанням громадянства. Самі зрештову кримінальні в'язні відносяться зі спеціальною пошаною до політичних в'язнів і бачать різницю між собою і тамтими. Критерії для політичних і звичайних проступків є різні, бо політичні проступки мають емоційний, ідеологічний підклад. На наших очах політичні в'язні перемінюються в претендентів держав, міністрів, маршалів і інших державних достойників та зазнають пошани свого громадянства. Тому в трактування політичних в'язнів повинно різнитися від трактування звичайних в'язнів бо так наже людська життя і долучність виконання кари.

З огляду на те, що згаданий регулямін діткне численних політичних в'язнів українців, є справою відповідних наших чинників, а зокрема нашої Парляментарної Репрезентації, домагатися зміни цього регуляміну.

VI. ГОЛОС Д-РА ВОЛОДИМИРА СТАРОСОЛЬСЬКОГО.

Перш усього є фактом, що політичний „злочинець“ є окремою категорією, окремим родом „злочинця“. Свідомість того факту лежить глибоко в нашій почуттєвій праві. Ця свідомість пильно вилася протягом тисяч літ. Остракізм марканти відокремив політичного „злочинця“ від звичайного і сказав примінювати способи правдивої реакції засадничо інші, ніж реакція на звичайний злочин.

Питання, чи зрівняння політичних в'язнів зі звичайними є поступом, чи реакцією — є хіба питанням реторичним. Відповідь може бути тільки одна.

Різниця між політичними і звичайними в'язнями визнавав австрійський в'язничний порядок. В Росії витворилося шляхом звичаю, право, яке творило для політичних в'язнів окремий порядок перебування їх у в'язниці і норми цього права були строго бережені. В німецькому праві хоч і не було окремих принципів про трактування політ. в'язнів, але там існував окремий рід кари на свободі (твердиня — Фестунг), так, що практично це розв'язувало проблему політ. в'язнів.

Що правда, кваліфікаційна проблема політ. в'язнів не була досі як слід вирішена. Це відчували не тільки правничий світ (теоретики і практики), як велику недостатку, але так само відчували це широкий загаль, що цікавився публичними справами. Тому актуальною, а то просто пекучою була справа упорядкування становища політичних в'язнів, шляхом закону, який формально вичерпуючо забезпечив би їм такі умовини

життя у тюрмі, які, не перекреслюючи самої істини кари в'язниці, творили би її форми відповідно до якості й особливого характеру злочинів, чейже які найшлися вони у в'язниці.

Не є розв'язкою цієї пекучої проблеми останній розпорядок, яким перекреслено навіть попередній стан, який хоч і недостаточний, а проте забезпечував політ. в'язням окреме становище.

VII. ГОЛОС Д-РА ЛЬВА ГАНКЕВИЧА.

Тюрма — це окремий світ.

Окремий світ і в'язні. Вони діляться на кримінальних і політичних. Перший це егоїсти, другий альтруїсти.

Кримінальні рекрутуються зі всіх сфер суспільности, інтелігенти і неінтелігенти різної культури, темпераментів і походження, — політичні — це інтелігентні одинокі, робітники, селяни, студенти, в більшости молоді люди.

Кримінальних (крім кількох злочинців, як душогубство, підпал) судять професійні суди, політичних же — суди присяжних.

Сам австрійський законодавець, якого хіба годі підозрівати у якихось спеціально ліберальних тенденціях, розрізняв в'язнів і видавав справу політичних в'язнів судити суддям-громадянам, а не професійним.

Найбільше реакційний уряд в Європі, а саме в царській Росії, ще перед світовою війною признавав присяжні суди; „На політичного обвинуваченого видавано засуджуючий присуд, але всі, що брали участь в процесі, починаючи зі прокуратора, поправді сугестіювали в'язня і сугестіювали самих себе, що кожний, хто іде під суд за політичні переконання, це герой ідеї“ (Станіслав Мацькевич, — „Myśl w obcegu“).

Так було у царській Росії.

Не пішла цим шляхом Радянська Росія. Знавши вона вправді царат, але не завела демократії. Нема вже там „героїв ідеї“, а є контрреволюціонери, Чека і Соловки.

Не все *ex oriente lux*, і тому чи не краще було би, коли би п. міністр в даному випадку взяв був собі готовий взір із Заходу?

Хліборобське самоврядування.

2. Самоврядування добровільних хліборобських організацій.

Інструкція міністерства рільництва передбачує для самоврядування дві частини праці: а саме — безпосередню працю себто таку, яку самоврядування переводить і посередню, тобто таку, яку переводять добровільні хліборобські організації, підтримувані самоврядуванням.

Безпосередніх справ, які в ділянці хліборобства має виконувати самоврядування, є небагато: 1) меліорації, переводжені на терені цілого повіту, 2) організації раціональної ветеринарної опіки, 3) плянова ліквідація неужитків, 4) праці над хліборобським шкільництвом згідно з законом про народні рільничі школи з 9. VII. 1920, 5) підтримування годівлі та надзір над бугалями згідно з законом з 28. X. 1925 і 6) поборювання рослинних недуг та нищення шкідників на основі розпорядку з 19. IX. 1927.

При цьому інструкція виразно зазначає, що самоврядування повинно в засади виконувати свою працю через підтримування добровільних хліборобських організацій. Інструкція вважає неправильною тенденцію самоврядування, щоби заступити добровільні хліборобські організації та уважати таке поступовання помилковим і шкідливим. Інструкція вважає, що хліборобські організації гуртують найактивніші ідейні елементи села, а це є об'єкт величезної і дічим незаступимої вартости. Це відноситься до загальних хліборобських організацій, як теж і до різних спеціальних фахових товариств, кооперативів і т. д. Інструкція твердить, що ці товариства є колючою умовиною і головним мотором поступу сільського господарства, а тому повинні тішитися всякою допомогою й опікою самоврядування. Переходячи до локальних сільських кружків хліборобських організацій, інструкція твердить, що вони є незаступимою платформою праці навіть для тих ділянок роботи, які має виконувати самоврядування безпосередньо. В заміну за підтримку, яку самоврядування дає отим добровільним організаціям, вони повинні підтримувати працю самоврядування, яка прямує до піднесення рівня хліборобства в повіті чи воєвідстві. Інструкція зазначає також, що вміщування територіального самоврядування в інші, ніж йому призначені ділянки праці в хліборобстві, може бути оправданим тільки окремими місцевими умовинами. А далі інструкція говорить, що було би прогріхом, колиб самоврядування через свою акцію спиноувало або перекреслювало користну діяльність хліборобських добровільних організацій. А з цієї діяльності одна ділянка є майже монополем цих організацій, а саме ділянка цюванікільної сільсько-го-

сподарської освіти у кожній формі. Самоврядування може взятися до цієї праці тільки тоді, коли або нема хліборобських добровільних організацій на данім терені, або їх праця є вповні негатишна.

Представивши так докладно розмежування праці самоврядування від добровільних хліборобських організацій, інструкція каже, що органом, який координує у повіті працю усіх чинників над піднесенням хліборобства, є Повітова Хліборобська Комісія, а плян її праці повинен обіймати не тільки працю самоврядування, але також і працю добровільних хліборобських організацій.

Допомога самоврядування добровільним хліборобським організаціям, про яку говориться вище, мала би бути у двох формах: 1) субвенції уділюваної з загальних комунальних фондів і 2) кредиту, уділюваного загальними комунальними кредитовими установами.

У дальшій частині інструкція обговорює, на яких умовинах можуть бути уділювані субвенції повітового самоврядування для добровільних хліборобських організацій. І так субвенціонована організація повинна виказувати одноцільну акцію в цілому повіті, при чому не треба субвенціонувати рівночасно агенді і ділянок, ведених у даному повіті рівнобіжно кількома організаціями подібного типу. В тому випадку самоврядування повинно старатися получить ці ділянки праці, а коли це неможливе, то бодай їх скоординувати. Субвенціонована організація повинна виказувати активність у праці, а також мати власні вклади із вкладок своїх членів. Організація повинна узгодити свій плян праці із загальною програмою, означеною державними чинниками (законами, розпорядками, інструкціями і т. д.). При цьому, при субвенціонуванні треба опиратися на те, що треба підтримувати ті праці, які вже у повіті добровільні організації ведуть, треба вималати від організацій узгодження пляну праці з повітовою хліборобською комісією, субвенціоновані організації повинні обслуговувати загаль населення без огляду на те, чи воно належить до даної організації, чи ні, субвенції мають бути уділювані на точно означувані цілі, і то тільки на предложені подрібні бюджети поодиноких організацій. Повітова Хліборобська Комісія має право перевіряти працю субвенціонованих товариств.

Далі подані там докладні інструкції для повітських і повітових самоврядних установ, які завдання мають вони виконувати безпосередньо, як підтримувати різні ділянки хліборобства та якими способами і засобами. Подібно подані ін-

Инж. Евгений Храпливый.

в копальні.
копальні, в якій працювало 9 робітників; трьох з них урятувалося з великою натугою.

ну організацію, а його виконання буде доручено самоврядуванню. Державні закони мають першеступінь перед автономіями

Світові запаси золота.

Англійський секретар скарбу, відповідаючи на запит у палаті громад, зазначив, що кількість золотого гроша в Зєднених Державах і Франції в дні 18. вересня ц. р. досягнула суму 58 мільярдів 575 мільйонів франків. Всього золото на світі можна обчислити приблизно на 12 мільярдів доларів. Обидва держави мають поперх 60 прц. світового запасу золота.

Криваві заворушення.

З Еспанії повідомляють, що в Севілії пришло до кривавих робітничих заворушень, при чому військо вжило зброї. Кількох робітників убито, багато ранених, інші розбіглися.

Грізні заворушення відбуваються в Кашмірі, де проти зворохоблених гіндусів виступило військо. В боях коло Снайтнаг впадо кількадесят гіндусів. В місцевості Сагоніян товпа напала на домівку поліції й знищила її. У Сріянгарі в сутичці були вбиті і ранені.

Одарка Бандрівська

учителька Муз. Інституту ім. Лисенка,

відбуває пробні голоси і дає лекції сольового співу від 4—5 год. пополудні при вул. Крашевського ч. 23. 1—2

ОСТАННІ ВІСТІ

НЕ БУДЕ ВІДНОВИ УКРАЇНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ В ТЕРНОПІЛІ?

„Газ. Порання“ з 2. ц. м. повідомляє, що всякі поголоски про віднову розвизаної української гімназії в Тернополі неправдиві, дуже рішучо заперечили це тернопільські польські круги.

ПЕРЕД ЗАСІДАННЯМ СОЙМУ.

Зачувати, що прем. Пристор виголосить експозе про загальне господарське положення на тлі всесвітньої кризи. У зв'язку з тим при і читанні низки проектів законів опоз. клуби заповідають, що зажадають отворення дискусії та говоритимуть у справі експозе. Заповів це вже проф. Рибарський в імені Нар. Клубу, а зроблять це й інші опоз. клуби. Тому кажуть, що засідання продовжиться та потребає кілька годин.

ЗАСІДАННЯ СЕНАТУ.

Перше засідання сенату буде мабуть шойно 12. жовтня. Засідання сенатських комісій почнуться 7. жовтня. Здогадуються, що до того часу вплинуть до сенату перші проекти законів, ухвалені соймом.

МАРШ. ПІЛСУДСЬКИЙ ІДЕ ДО ЄГИПТУ?

„Вечур Варшавський“ (веч. видання АБЦ) повідомляє, нібито марш. Пілсудський поїде для відпочинку до Єгипту. Офіційні кола не дають про те ніяких інформацій.

ВЕЛИКА ПІДВИШКА ПОЧТ. ТАРИФИ.

У Варшаві кружляють чутки, що в найближчих днях появляться розпорядок міністра почт про доплати в користь безробітних до обов'язкової поштової тарифи. Доплати торкатимуться мабуть лише краєвих оборотів і вивозитимуть 5 сот. від кожної почт. картки та виста.

ПРЕЗИДЕНТА МІСТА ЛЬВОВА ВИБЕРУТЬ У ЖОВТНІ.

Президент м. Львова інж. Бжозовський поїхав до Варшави, щоби брати участь у засіданнях сойму. Його заступатиме віцепрез. Іжик. Нового президента м. Львова виберуть у половині жовтня.

НАГЛИЙ СУД У ЛЬВОВІ.

Дня 2. жовтня ц. р. стане перед наглим судом у Львові 32-літній Кароль Кайк, член банди залізничних „щурів“, який відповідатиме за намігане розбиття вантажного вагону на шляху Львів-Самбір.

ЗАМАХ НА ДИРЕКТОРА ВАРШ. ЗАЛІЗНИЦІ.

До кабінету віцепредектора варшавських залізниць прийшов буаш. залізничник із новгородського воєводства Ст. Понятовський зі с. Засланьки (пов. Щуцін) і стріляв до нього, одначе не вцілив. Понятовського арештували.

БРІНІНГ І КУРЦЮС СКЛАДАЮТЬ СПРАВОВЗДАННЯ.

Канцлер Брінг зложив вичерпуюче справоздання Гиденбургів про переговори з фр. міністрами. Водночас Курцюс поінформував про ті переговори послів і амбасадорів тих держав, які можуть бути заінтересовані французько-німецькою господарською комісією і її планам на майбутнє.

Берзен Цтр.“ довідується з відповідальних

Обрядова нетерпимість.

Греко-кат. парохія в Городлі над Бугом розвивається від року успішно, маючи свою церкву, і користується замітним впливом серед довколишнього населення. Однак на свято Ч. Хреста відправлено в ній останнє богослуження, бо вночі церква згоріла зі всім внутрішнім уладженням, яке шойно недавно справлено. На основі

зовсім певних позначок вогонь підложивши сфанти зовані вороги унії, вороги темні, бо не годні стерпіти великої освідмлюючої місії, яку на зразок галицький несе там греко-католицизм. Церква не була — на жаль — заасекурована. Однак парохіяни не траять духа й думають вже про будову нової церкви.

Допомога безробітним.

На засіданні центрального комітету для справ безробіття 28. ц. м. у Варшаві устійнено головні форми допомоги для безробітних. Допомога має на меті перш усього доживлювати, давати безробітним харчеві засоби й опал, а також ліки, одяг і мешкання. Доживлювання буде зводитися до видавання готових харчів, головню самотнім особам і суб'юкаторам, які не мають змоги приладжувати собі їди дома. Допомога в

натурі обіймає поміч харчеву й опалову і призначена головню для безробітних, що мають родину. Грошева допомога буде виплачувана тільки у виїмкових випадках, нпр. коли забрали продуктів, годі їх доставити і т. п. Призначення допомоги буде залежати від органів комітету, які мають розслідати життєві умовини безробітного в його місці замешкання або на підставі заяви віродостойних осіб.

Америка проти європейського демпінгу.

Міністр скарбу Зєднених Держав і тарифова комісія обмірковують способи, якими можна би запобігти товаровому демпінгові європейських держав, що знесли золотий парітет у своїй валюті, маючи захитану або здепрещіоновану валюту.

ті. Сенатор Ватсон домагається підвищення мита на товари з тих держав.

Канадський уряд видав нові привозові декрети, що торкаються привозу з тих держав, які здепрещіоновану валюту.

Однорічна мораторія для більшовиків?

Повідомляють зі Штокгольму, що Радянський Союз задумує просити однорічної мораторії, бо з причини захитання курсу фунта штерлінгів не може платити рат за закуплені за кор-

доном товари. Торговельні кола, які постачали більшовикам машини і т. п. уряджень, потрібних до переведення плану п'ятилітки, перелякані тою поголоскою.

Димісія раненого міністра.

Китайський міністр закордонних справ Ванг, якого китайці 28. вересня тяжко поранили,

полався до димісії. Його наслідником іменований Альфред Ше.

Відплив золота з Америки.

З Америки надходять вісті про великий фінансовий крах, що захоплює щораз більше банків. Відплив золота з Федерального Союзного Банку приймає катастрофальні розміри. В одному дні 28. вересня ц. р. цей банк відпровадив з рахунку ріжних емісійних банків дальших 31 і пів мільона доларів золотом, при чому 24 міль. 450 тис. доларів завантажено на кораблі, що їдуть переважно до Європи. Від 21. вересня, коли вибухла англійська фінансова криза, до 28. ц. м. відплив золота з Америки досягнув суму 235 мільонів доларів.

Велике занепокоєння в американських банках викликала вістка про відступлення ріжних європейських держав від золотого валюти. Поголоска про припинення золотих виплат Італії, банкруцтво кількох американських банків, великі американські задегости в Європі, все те викликало в Америці думку, що счеркнення воєнних довгів це єдиний спосіб видобутися із загального хаосу. Говорять також про ревізію зо-

лотого парітету важніших європейських валют а навіть про опертя валют на вартости найважливіших товарів. А дехто домагається, щоби Вашингтонський уряд скликав міжнародну конференцію в справі валют. Зачувати, що пропозиція скликання такої конференції, заініційована іншою державою, була би прихильно прийнята Вашингтонським урядом.

У зв'язку з тим „Дейли Телеграф“ повідомляє, що минулого понеділка заладовано в Нью-Йорку 20 мільонів доларів золотом для Франції й поперх 1.250 тисяч для Голандії. Крім того відложено коло 30 мільонів у золоті на невідомий рахунок. Відплив золота з Нью-Йорку одного тільки дня досягнув поважну суму 50 мільонів доларів.

Практичний наслідок відпливу золота з Америки вже показався. В дні 29. вересня ц. р. 19 банків Зєднених Держав припинили виплати. Вклади в цих банках виносили поперх 20 мільонів доларів.

ЛЯВАЛЬ І БРІАН У ПАРИЖІ.

Ляваль і Бріан приїхали у Париж 29. вересня в год. 23.10. Витали їх дуже щиро. 5000 людей витало оваційно обох міністрів, як виходили з двірця. Кричали: Хай живе Ляваль, хай живе Бріан, хай живе мир! Поліція з трудом промостила дорогу міністрам. Міністри з китицями квітів при звуках марсильянки відїхали на Кед Орзей.

ЛЯВАЛЬ ПРО НАРАДИ З БРІНІНГОМ І КУРЦЮСОМ.

Французький прем. Ляваль заявив кореспондентові Аваса, що фр. міністрам удалося сповнити дуже делікатну місію в Берліні. Швидко буде усталена фр.-нім. господарська комісія, яка буде розважувати справи обох народів. Ляваль сказав, що не посвятить ні одної частинки фр. інтересів у Берліні та не посвятить їх теж і в Вашингтоні, зробить все, щоби полекшити труднощі Франції в зв'язку з світовою кризою.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8-90 00—8-90 50, канадський долар 8-55 00—8-56 00, чеська корона 0-25 00—0-26 50, австрійський шілінг 1-25 00—1-25 50, румун. лей 0-05 00—0-05 50, французький франк 0-34 80—0-35 10, швейцарський франк 1-73 00—1-73 20, фунт штерлінгів 34-50 00—35-50 00, радянський червонець 0-00—0-00, німецька марка 2-10 25—2-10 30

Золото: 20 корон 36-50 00—36-80 00, 20 франків 35 00 00—36 00 00, 20 німецьких марок 00-00 00—00-00 00, 10 російських рублів 47-50 00—47-80 00.

Срібло: Австрійська корона 0-33 00—0-34 00, 5 австрійських корон 1-73 00—1-78 00, австрійський фльорен 1-87 00—1-89 00, російський рубель 1-46 00—1-46 00, копійки за рубель 0-70 00—0-73 00.

Допомога укр. студентству.

(З нагоди збірки на українського студента в теревовельському повіті.)

Дня 5. вересня ц. р. переведено на території тернопільського воевідства збірку на допомогний фонд українському студентству. В теревовельському повіті організуванням збірки зайнялася секція молоді при філії „Просвіти“. Провід секції, чи радше її голова, п. Сташків, притягнув до збіркової акції студентів, що перебували на вакаціях. До збіркової акції вдалося притягнути 23 особи зпоміж студентів (у тім 4 студентки).

Обсаджено 20 місцевостей на всіх 44; 24 місцевостей залишилися необсадженими. Високий процент необжитих збіркою місцевостей дається пояснити тим, що багато студентів не хотіло взяти участі у збірковій акції, не вважаючи на заклик проводу секції молоді. Знову ж управа секції держалася за сади, що збірку на українського студента повинні переводити тільки студенти власними силами.

Збірка, обмежена тільки на один-одинокий день, до того будень, вимагає дуже справного апарату, який би діяв всюди в один час. Не вважаючи на згадані перешкоди і неповність організаційної сітки, збірка в Теревовельщині випала в порівнянні з минулими роками досить добре. З дотеперішніх підрахунків виходить, що зібрано в цілім повіті около 600 зол.

Найбільше зложили такі села, в яких були меткі збірники. Під тим оглядом найкраще оброблені місцевості в такому порядку: Теревовля (зібрано 160 зол.), Гумніська-Маліа і Семенів, де збирали брати Гаврилюки, Завале, Кровінка, Романівка. Цілоком не зібрано в трьох містечках теревовельського повіту: Янові, Струсові і Булзанові.

В часі збірки показалося, що студентська збірка серед сільського населення дуже мало спопуляризована. Населення з малими винятками довідувалося про збірку в день самої збірки. Виня в тому випадку паде по-части на українську популярну пресу, яка про збірку не писала, а по-части винна студентська централь і по-

вітові організації студентства. Особливо наша популярна преса повинна бодай місць перед збіркою містити статті, в яких булаб зняснена вага помочи українському студентові.

Багато студентів працює по читальнях як організатори хорів, трубних оркестр, режисери аматорських гуртків, але вони там працюють просто як молоді й інтелігентні громадяни. Про своє життя і про свої, так би мовити, потреби студенти нічого і ніколи не говорять громадянству. Тому не диво, що наше селянство радо витяє працю студентів у часі ферій в читальні, але, неінформоване систематично про життя буття студентів там в університетських містах, не має поняття, що студентам треба нині помогти більше як колинебудь.

Дуже важним чинником при влаштуванні збірки є меткий збірник, азагалі меткий і здійснюваний збірковий апарат. Половина успіху збірки залежить від справності того саме апарату. Наш селянин дасть радо, правда, деколи тільки і яйце, але вартість лепти міряється доброю волею і масовістю. Не менше важною справою при влаштуванні студентських збірок є, щоби збірник-студент мав доброго місцевого провідника. Без такого провідника молодий студент, як подорожний в лісі без компаса.

Випадків відмови жертв було дуже мало. Були тільки дві виразні відмови. Один інтелігент і один селянин відмовилися рішучо дати селянини ще й видала збірника. Інтересно, що на згаданих 600 зол. в теревовельському повіті зложилися датки від інтелігенції (155 зол.) і від селянства (445 зол.).

Якщо вдалося утворити солідний студентський збірковий апарат і не було перешкод від органів влади, то в однім тернопільським воевідстві можнаб легко зібрати в кожному повіті мінімум 1000 (тисячу) золотих, себто яких 17.000 зол. в цілім воевідстві.

Д-р Степан Годованний.

НОВИНКИ

— **Евген Говикович** веде свою роботу футер у Львові, вул. Домініканська 4. Тел. 67-54. 404 11—?

— **ОО. Катехитам і Парохам до відома!** Кооп. „Священнича Поміч“, Станіславів, Липова 1, поручає найкращі підручники до навчання релігії в народних і виділових школах, апробовані всіма трьома Впреосв. Одинаріями. 1. Малий катехизм хр. кат. рел., ціна 0-80 зол., 2. Коротка біблійна історія ст. і нов. зав., ціна 1-50 зол., які гарним зовнішнім виглядом, добірною методою та конкурентною ціною зеднали собі загальне припінання. Від замовлень понад 25 прим. не числяться коштів пересилки. Приймається комісові замовлення. Попирайте кооперативне, шкільне видавництво! 412 8—10

— **Подешевіло все:** жарівки, голярське приладдя, спидзорики, зеркала, лічничі апарати VIO у Івана Бунди, Львів, вул. Сикстуська 29. тел. 81—11. 463 9—12

— **Хто користує з Кас Хорих.** На основі останніх обчислень в Касах Хорих на терені цілої Польщі є обезпечених 2,224,500 осіб. Найбільше членів виказують Каси у воевідствах познанському, варшавському й кельцькому, найменше в новгородському. Львівське воевідство стоїть на шостому місці.

— **Українка.** В літературному додатку до „Прагер Прессе“ (ч. 38 з 20. IX.) поміщена стаття Д. Чижевського про гайдельберську виставку рисунків і малюнків німецьких поетів („Дойтше Діхтер альс Малер унд Цайхнер“), де м. і згадується про малюнки та рисунки Шевченка, Скороводи, Гоголя та Куліша. — **Парижські „Послѣднія Новости“** з 10. вересня ц. р. принесли обширний фейлетон Р. Словоцова „Дневник Шевченко“ з приводу появи нового повного видання дневника Шевченка: Т. Г. Шевченко. Дневник. Предисловіе А. Старчка-на, редакція, вступительная стаття і примічання С. Т. Шестерикова. Издательство „Академія“ Москва 1931. Сторін 437. — В тих-же „Посл. Новостях“ (з 2. вересня ц. р.) оголошено проф. С. Ернст Фейлетон з приводу століття уродин Миколи Миколаевича Ге. — В берлінському щоденнику „Дойтше Тагесцайтунг“ помістив (Струпа)т фейлетоник „Українінше Фолькскайдер“, в якому подано зміст викладу д-ра З. Кузеля про українські історичні пісні (ч. 301 з 28. червня). — „Дойтше Аальгемайне Цайтунг“ приніс перед кількома днями більшу рецензію д-ра Серафима на працю проф. Кірбса про „Східноєвропейські держави“, в якій оцінює обіть авторові поважні заклиди

щодо недовкладної статистики українців у Польщі. — **Білгородська „Політика“** містить обширну й прихильну оповістку про „Вече українське песме“ (19. вересня). — **З. Куз.**

— **Митні зловживання.** Перед карно-скарбовим трибуналом у Львові ведеться розправа проти двох митних урядовців зі Львова, Маріяна Якимовича і Едв. Новяка та двох купців з Кракова, обвинувачених у митних зловживаннях, що принесли державному скарбові шкоду на 20 тис. зол.

— **З львівської хроніки.** 3 мешкання Сарі Сафір (Смерекова 3) зникло полотно варт. 200 зол. — 3 горнища Льва Гартмана (Сонішна 39) пропало білля варт. 200 зол. — 3 кишені плаща Дори Кнопф (Богданівка) зникла мошонка з 300 зол. — Від Анки Трілевич взяв на рахунок відпінання 700 зол. Станіслав Глобінський і оженився з іншою. — Володислав Солтис бавився по „війтвськи“ і за авантюру відпочинає в холодній. — За підозріння крадіжки попав за краді Пелікан Вол. з вул. Собіського. — На віз Симона Гросса наїхало авто ч. Льв. 8557 на вул. Шпитальний і важко його поранило; віз знищений.

— **З краєвої хроніки.** Шість замаскованих, озброєних бандитів забрало 500 зол. у купця Ісаака Бурштина з Боянович, біля Мостиськ. — З Сяну вилунали тіло невідомого потопельника. — У мостиській божиці танцював божівий Самуель Бірибав, коли туди зайшли жиди, згіршені, вислали його до лічничі.

— **До чого доводить конфіскація?** Останнє число краківського „Напшоду“ приносить вістку, що видавництво зіграло справу за відшкодування коштів сконфіскованих чисел часопису й тепер на основі судового присуду обложило й вітер триватиме так довго, доки „Напшуд“ не відбере собі тим чином від держави коштів конфіскації.

— **Арештування поліційного надкомісара.** У Варшаві арештовано поліційного надкомісара під замітом зловживання заклад матеріального зиску. Назвище його держать з огляду на саїдство у великій тайні.

— **„Чув, що десь дзвонили“...** Орган варшавської православної митрополії „Слово“, що для агітації якусь частину матеріалу друкує теж українською мовою, робить таку „рекламу“ новому щоденникові „Час“, пишучи в числі 16. йому щоденникові „Час“, пишучи в числі 16. між інш.: „Редактором „Часу“ є Микола Голубіцький, бувший редактор „Неділі“. Як відомо, „Неділю“ захопили в свої руки римо-католики (так і видруковано), так що Микола Голубіцький, як православний був змушений до виступлен-

ДО П. Т. КУРЦІВ!

Поджемо до заставного відома, що наші під 100 літ існуюча марка цигаретного паперу

JOB

є на цілім світі поширена і признана як найліпшу. „JOB“ паперні до папіросок спалюються нілком, не лишаючи ані саїду пожеди.

„JOB“ паперні до папіросок відповідають всіляким вимогам найвибагливіших смакувців.

Перша проба кожного переконає.

SOCIETE „JOB“

Фабрика паперів до папіросок Тулоза, Франція.

ня з того часопису, що значне відбилося на упадку „Неділі“... — Нема що казати: добра інформація, а ще ліпша „реклама“!

— **Пожежа чотирьох вагонів сірників.** На стації Біскутці близько Познаня згоріли чотири вагони, в котрих були сірники. Пожежу гасило кілька відділів пожежної сторожі. Підчас гашення чотири особи пожелися.

— **Вмів обловитися.** У Вильні розпочалася карна розправа проти Олександра Вардинського, адміністратора великих дібр Вороняво, власности гр. Конст. Пшездзєцького. Обвинувачують його в грубих зловживаннях, наслідком чого власник потерпів шкоду на мільон зол.

— **Пять тайних горалень на Виленщині.** Минулого тижня на області виленського воевідства відкрили поліція пять тайних горалень. Самогонку й урядження поліція забрала.

— **Німецький тунель під данієвським коридором.** Гурт німецьких інженерів приготував проєкт великого тунелю, який лучив би Німеччину з Данцією і Східною Прусією. Тунель був би так широкий, щоби міг помістити подвійний залізничний шлях, шлях для возів і авт. Колиб Польща на це погодилася, то поверхня данієвського коридору належалаб до Польщі, а підземний тунель до Німеччини.

— **Чесні представники влади.** Коло Баляціці на Мадярщині впап пасажирський літак, що курсує між Парижем і Букарештом, причому загинуло 6 осіб. Слідство викрило, що жертви катастрофи були ограблені, а потому області бензиною і спалені. Підозріння звернулося проти місцевого бурмістра і команданта жандармерії, бо в їх помешканнях найдемо частину зрабованих грошей.

— **Література на маневрах.** На маневрах червоної армії в різних сторонах РСРР. звертає увагу присутність радянських письменників. Їх приділила військова влада до окремих відділів війська, для яких випускають „полєві часописи“. Цим робом надіються більшовики скріпити воєвоиничий настрій воїків. Гуртки акторів уладжують театральні вистави, в яких йде пропаганда пятилітки та зброєнь Радянського Союзу.

— **Альошін побідинок на шахових змаганнях.** Міжнародні змагання шахістів у Баєд закінчилися таким анслідом: Альошін 20 і пів пунктів, Боголюбов 15, Німцевич 14, Фляр, Кашдан, Штольц і Відмар по 13 і пів, Тартаковер 13 пунктів.

— **Смерть утікачки з червоного раю.** На граничному відтинку Красівщина стежа кордонної більшовинської сторожі застрілила 48-літню Анастасію Кокошкову, що хотіла перейти кордон із 14-літ. сином Іваном. Синові вдалося перейти кордон серед дощу куль.

— **Найменший відець й віденка з найбільшою вагою.** В одному відецькому ресторані відбулися змагання: найменшої висоти віденки й найбільшої ваги віденки. В змаганнях побіди й Степан Промек, високий на 1 м. 21 см. і Софія Шенавер, 35-літня вдова, яка важила 140 кг.

— **Одно висноєнє.** У звязку зі статтею „Розбудова Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові“ („Діло“, ч. 215) просить нас зазначити, що п. Надя Біленька перебуває не в Празі, але у Львові (вул. Здоровля 12), де дає лекції гри на фортеп'яні також приватно.

— **Фірма Віттельс повідомляє.** Футурні містові або спортивні верзи з найліпшого бальського матеріалу за ціну 175—200 зол. студентські гранатові і пожежні мундари за ціну зол. 75—100, студентські воєвоині плаші за ціну 100—200 зол. доставляє фірма Віттельс, Львів, Рутівського 7. 377 1—2

Цінні набілу у Львові.

„Маслосою“ пакти кооперативна від дня 25. д. 26. IX. 1931. включно за масло десерове пріма 290 зол., експортне 3— зол., від 25—30 включно за масло десерове 280 зол., експортне пріма 290 зол., 30. IX. 1931. за літру молока 19—20 зол., літров сметани 110 зол., конх вань 370 зол.

Дописи.

ПЕРЕМИШЛІ. (З подвигів шкільного інспектора п. Фішера.) В Перемишлі урядувє як шкільний інспектор п. Кароль Фішер, на 100 пр. явний ендек, ворог усього, що українське. Він за кілька останніх літ „зредукував“ до чвертьтини українське вчителство в повіті. Спенсіонував передчасно пп. Ціановських, Льва Посацького, Миколу Татуха, Степана Татуха і багато інших найкращих сил. Всі школи українські перемінив на польські і на декілька утравістичних. Досі залишилася всього одна публічна школа з українським викладом — це VII-класова школа ім. М. Шашкевича в Перемишлі, удержувана „Рідною Школою“. Ця саме школа стала сіллю в оці п. Фішера в останніх чотирьох роках. І так забрав п. Ф. з неї найкращі сили, як п. Новаківську, Німентовську, О. Чайковську, С. Чехович, М. Татуха, а настав учителів, що й слова по нальному не знають і на українські запити дітей останаційно не відімаються. Минулого року п. Фішер завів собі п. Ф. утравіам у школі ім. Шашкевича (у тій школі ніколи не було й досі нема ні одної польської дитини на кількості українських дітей). На представлення делегації від Кружка „Р. Ш.“ в Перемишлі в особах пп. д-ра В. Загайкевича й інж. Бассараба п. Ф. (по своїй звичці з учительством!) офукнувся і ралів а кінцями їхати до Кураторії. Делегати послушали п. Ф. і поїхали. В Кураторії розглянув п.

куратор Питляковський вияснення відпоручників і поручив п. Ф. не робити ніяких змін та залишити українську викладову мову. П. Фішер по тій поразці присів, та в душі прирік пімету школі ім. Ш. Цього року не утравіаєв наразі школи, тільки втяв іншу штуку. (Дуже цікава теж і ця обставина, що протукраїнські потягнення сходяться завжди п. Фішерові по його нарадах з п. Ст. Римаром, ендецьким послом — і по вічу п. Римара). Отже цього року приказав п. Ф. батькам дітей примусово забрати діти зі школи ім. Шашкевича і вписати їх до польських шкіл, бо там, мовляв, „за мало“ дітей... З викинутих дітей назавою нпр. Лесю Ленчик, Марію Владичинську, Ольгу Фединак, Броню Гіряк і інші. Яким правом це сталося, ніхто не знав. П. Ф. нічого й нікого не узнав і робить, як йому подобається. До пояснення Фішерівського „за мало“ дітей додамо, що в Перемишлі в 11 шкіл з польським викладом і одна-одніська на всю західну область від Львова з українським. Українські діти і з самого Перемишля, і з околиці мають тут одинокі змогу кінчити освіту в VII. кл. школі й пізніше переходити до IV. класу гуман. жіночої чи мужеської гімназії, або до держ. учит. семінарії. Ясно отже, що нікотра польська, хочби й найкраща під научним оглядом школа не може дати нашим дітям потрібної підготовки. Це розуміє вповні Львівська Шк. Кураторія, тільки п. Фішера це ніщо не обходить. У нього рішає тут тільки зоологічний шовінізм і тому він рішився

знищити ту школу по змозі якнайшкорохаємо п. куратора, щоб втягнув у пр. зарядив, що слід.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.
КАЛЕНДАР В-ТВА „РУСАЛКА“
1932. Рік вид. IV. Ст. 64.

ЖУРНАЛИ.

ЛІТЕРАТУРНО-НАУК.-ВІСНИК.
XXX. Т. CVII. Книжка X. За жовт. Зміст: Улас Самчук: Кулак. Н. Вертипрійде ніч. Ярослав Ярій: Пастелли. сендз: Дівчина з золотого заходу. Пернік: Бандитська історія. Ів. Гончаренко: ратурні пелюстки. Олекса Стефанович: няшного“. Евген Маланюк: Петербург. ратурно-історична тема. С. Мак-Каєт: чино, прокинись! Мирон Кордуба: Шлів у справі „Найважливішого моменту України“. Д-р С. Чехович: Вичеславський як історик. Д. Донцов: Від Карла до Адама Сміта. Томас Ман: До Молоді. Джіне (пер. д-р В. Левицький): Початок нець всесвіту. Бібліографія. Нові книжки.
УКРАЇНСЬКИЙ ПАСІЧНИК, орган „Сільський Господар“ і Пасічницької Ктиви „Рій“ у Львові. Р. IV. Ч. 10. Жовт.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Нечиний.

Театр Ріжнородностей:

Четвер, 1. жовтня, година 7-31 веч.
„Коли вернешся?“
П'ятниця, 2. жовтня, година 7-30 веч.
„І що з таким робити?“

Кіно.

АПОЛЬО: „Десятьох із Павяка“.
ЛЕВ: „Десятьох із Павяка“.
МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма „Веселий поручик“ (Моріс Шеналіє).
МІРАЖ: „Графіня Парижа“.
ОАЗА: Звукова фільма „Король прощаків“.
ПАЛЯС: Звукова фільма „Чар танга“.
ПАН: „Звукова фільма: „Монте Карло“.
ПАСЯЖ: „Караюча рука“ (Гут Гбста) й додатки.
ПРОМІНЬ: „Кохання та сльози Шопена“.
СОНЦЕ: „Під прапором кохання“ і 2-хвинова комедія.
СТИЛЕВ: „Студент із Праги“ та звукова комедія.
УПІХА: „Пат і Патагон у тарапатах“, „Жінка, яка бажає гриху“ (Нора Ней).
ХИМЕРА: „Жінка, яка ніколи тебе не забуде“ (Льв. Лаговер, Іван Петрович).

Програма радіо.

П'ятниця 2. жовтня 1931.

Кенігсберг (217,1) 19-30 Форт. речит. Липськ (259,3) 19-30 Музика пістр. оркестри Братислава (278,8) 18-00 Мадарська музика. Бресляв (325) 16-00 „Пар і тесля“, оп. Ляорінга. Брно (341,7) 19-30 „Тайна“, опера Сметани. Штрасбург (345,3) 20-30—22-30 Концерт. радіо-орх. Гамбург (372,9) 19-30 Форт. і скрип. музика. 20-00 Хоральний концерт. Бухарешт (394,2) 20-00 Відьська музика. 21-15 Румунська музика. Берлін (419) 19-40 Концерт радіоорх. Харків (426) 15-00, 20-00 Концерт. Стокгольм (435,4) 20-45 Концерт. хор. Рим (441,2) 21-00 Концерт. Лянгенберг (472,1) 20-00 Тр. і Нью-Йорку „Про що говорять в Америці“. Прага (486,2) 20-00 Концерт радіо-орх. Мільно (500,8) 21-15 Камеральна музика. Відень (516,4) 20-15 3 німецьких опер. Мінхен (532,9) 20-45 Симф. концерт. Будапешт (550,3) 22-15 Циганська музика Осльо (1071,4) 20-00 Симф. концерт. Калюндборг (1153,8) 20-10 „Sonatine transatlantique“, 20-30—21-30 Міжнародна музика, 21-30 „Старі жистці“.

Субота 3. жовтня 1931.

Липськ (259,3) 20-00 Кабарет. Моравська Сстрава (263,4) 22-20 Радіофільм „Комедія, пісні і танці“. Гамбург (372,9) 20-15 Концерт військової орх. Бухарешт (394,2) 17-00 Легка рум. музика, 19-30 Тр. з опери румунської. Берлін (419) 19-30 Продуний дит. хор, 20-00 „Сон літньої ночі 1931 р.“, веселий вечір. Харків (426) 15-00, 20-00 Концерт. Рим (441,2) 21-00 „Діно“, оп. Муза. Гельсінґфорс (453,4) 17-30 Естонські пісні, 18-45 Гармоніє солю. Лянгенберг (472,4) 17-00—18-00 Концерт мандол. орх., 20-15 Веселий вечір, 23-30—1-00 Мистці джазу.

Прага (486,2) 21-00 Концерт дутої орх. Відень (516,4) 17-35 Вальси і марші (симф. орх.) 19-45 Скрипк. сонати Бетовена. 20-30 Віденський вечір. Рига (524,5) 16-00 Година Ліста. Будапешт (550,5) 17-30 Циганська орх., 20-45 Конц. опер. орх. Любляна (575,8) 18-30 Сальон. квінтет. Ленінград (1000) 18-00 Тр. з „Дому культури“ Осльо (1071,4) 18-15 Народна музика; 22-05 Попул. конц. радіоорх. Калюндборг (1153,8) 21-45—23-00 Веселий вечір (радіоорх., пісні, рецит. саксофон, 24-00 Ратун. дзвони. Кенігсвустерґавзен (1634,9) 20-15 Німецько-австр. академія.

Львівське радіо.

П'ятниця 2. жовтня 1931.

Львів (380,7) 11-58 Астрон. час з Варшави. 12-10, 16-15, 16-45, 19-35 Музика з грам. плнт. 13-10, 14-50, 15-45 Комунікати. 15-10 Авдича для дітей. 15-25 „Огороди при домах“, відч. 16-00 3 жистці співацьких товариств. 16-30 „Шахи“. 16-50 Літер. гутірка по франц. 17-10 Авдича для хорих. 17-35 Відчит. 18-00 Концерт солістів. 19-00 Всичина. 19-20 „Великоміське подвір'я“, феял. 19-40 „Про новочасні гієрогафі“, відч. 19-55—20-10 Комунікати. 20-15 Симф. концерт. 22-30 Комунікати. 22-40—24-00 Легка і танкова музика з Варшави.

Субота, 3. жовтня 1931.

Львів (380,7) 11-58 Астрон. час з Варшави. 12-10, 15-10, 15-40, 17-50 Музика з грам. плнт. 13-10, 14-50 Комунікати. 15-25 „Фотографії людських усміхів“, відч. 15-45 Відьської відомості для всіх. 16-00 Слуховище для молодших. 16-30 Концерт для молоді. 16-50 Комунікат. 16-55 „Черковна унія“, відч. 17-35 „Чар чи обманець“, відч. 18-00 Богослуження. 19-00 Всичина. 19-20 Комунікат. 19-25 „Про кріпкий оптимізм у сучасній крізі“, відч. 19-40 Річнічі відомості. 19-55, 20-00, 20-10 Комунікати. 20-15 Легка орх. музика. 22-00 „На оєнді“, феял. 22-15, 22-20, 22-25 Комунікати. 22-30 Муз. Шопена. 23-00—24-00 Танкова музика з „Багатеї“ у Львові.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

— Український Наддніпрянський Театр Дир. М. Карабінєвича.

СТОПНІНА:

1/X „Вій“.

2/X „Воскресення“.

БУСК:

3/X „Гриць“.

4/X „Вій“.

5/X „Запорожець“.

6/X „Аза“.

Театр у скорім часі обіде Галичину і Волинь з найновішим репертуаром: „Сорочинський Ярмарок“, „Бар-Кохба“, „Ленін“.

Український театр під адм. проводом І. Волошка.

ПЕРЕВОРСЬК:

1. Х. Ой не ходи Грицьку.

2. Х. Циганка Аза.

З Переворська у своїм турне вступити театр на 2 вистави до Перемишля. Репертуар буде оголошений в часописях.

Високоповажані Панове Адвокати: д-р Ярослав Дудикевич в Бібрці і д-р Тарас Коритовський в Калуші зваляють прийняти вислови найщирішої вдячності і подяки за успішну, безкорисну, подолану з трудом, коштами й заходами оборону підписаних перед городським і окружним судами у Львові за проступок § 298, к. з. (в справі Калуського Пласту). — Іван Ароненко. — Степан Бандера. — Бережницький Теодор. — Філемон Біленький. — Степан Гладимовський. — Микола Козоріс. — Демян Кушлик. — Микола Оліга. — Микола Ізидор. — Микитка Осип. — Володимир Нічай. — Ларія Посацька. — Дарія Рубчакіана. — Елеонора Скрутіана. — Стефанія Чорпітова.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГОДИННИК ВАШІ буде найліпше на правлений у найбільшій годинникарській роботі Івана Зельтенрайха Львів, пл. Марійська ч. 5. — З провінцій просямо репарації присилати поштою. — Старомодні жіночі годинники перероблюємо на ручні. 130

ТАНЦІ найновіші, елегантний льокаль, добрі товариство, замкнені кружки. Інститут танців „Sten“. Коперника ч. 20. Вписи 6—8. 596 1—3

МАШИНІСТКУ прийму. Оферти до канцелярії адвоката д-ра Жука в Буківську. 579 2—3

МЕШКАННЯ для студіюючих враз з харчем Фортепан дома. Калеська 12, двері 8. 581 2—2

МИХАЙЛО КМЕТИК, син Ілька і Марії, Анни зі Свидової агубив військову книжку яку отримувати. 583 2—2

ТОРГОВЕЛЬНИЙ ПОМІЧНИК має дві гім. класи, провадив три і пів року кооп., покінчив кооп. курс три і пів місячний, уміє писати на машині, працював в українських установах, на що може предложити свідоцтва і посвідки, прийме йденебуд зайяття і денебуд за скромною винагородою. Зголошення слати до „Діла“ для „Безпритульного“.

ТОНЦЯ ОЧАБРУК, подай свою адресу! — Оксана Озаркевич-Бірецька, Городок Яг. 590 1—4

НАПРАВА диланів, килимів Терильона, Собеского 21. тел. 43-38. 593 1-3

КІМНАТА умебляюна з окремих входом зараз до вилайму. Супінського 8 ч. дв. 1. 594 1—3

МУЗИКАЛІЯ. „Танго Стефи“ на цитру Безкоровайного, 1 зол. 587 1-5

Оголошуйтеся в найстаршій укр. щоденнику „ДІЛО“!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Д-р Фелікс Г

Львів, Листопада 30.
1206 Пересвітлення Рентгеном.

Д-р Ростислав БІ

Коперника 48, повн.

о. Василь ЗАЛУЦЬКИЙ

парох Коршева, упокоївся в Бозі по довгій і тяжкій недугі заосмотрений с. нами проживши 64 літ. Похороні тлінних останків відуться в Коршеві для 2/Х з годрано. На цей сумний обряд виступує Товаришів і Залужок Рідного

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членів „Руського Народного зар. стов. гост. з об. пор. в Голів ліквідації“ відбудуться в Городі в домі під ч. 33, вул. Рішницька, жовтня 1931, год. 11. передох. денним порядком: 1) Звідомлення. 2) Вибір назв ради. 3) Промови. 4) Рішення. 588

Конкурс

на директора гімназії „Р. Ш.“ в Рішні. — Подання вислати негайно Головної Управі „Рідної Школи“.

ОДИНОКА УКРАЇНСКА ТРИКОТАР

КАТРИ ВЕНЬГЕР

Львів, вул. КОСЦЮШКА ч. 3. Виконує замовлення на всякі трикотажні вироби і переробки по домашнім нах з краєвої і загальної моди. Робота солідна, товар першої якості. 514

Руханку

для дітей і старших людей

Оксана Суховерська

від 1. жовтня н. р. в салі „Підпорожчак“ ч. 8. І. п. — Вписи: 1, 2, 4, 5, 567 від год. 5—7 понод.

За редакцію відповідає Олександр Костик.

Вилас Вилавнича Спідка „Діло“.

З доукавні Вид. Спідки „Діло“. Львів. Рішні